Číslo jednací: 34T 13/2011 -587

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne 29.1.2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Štejra a přísedících [redacted] a [redacted], **takto:**

Obžalovaný

[redacted],

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], občan [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted],

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek, že

v přesně nezjištěné době po 23:00 hodin dne 27. ledna 2011 ve Věznici [redacted] na oddělení [redacted] v cele č. [redacted], kde vykonával výkon trestu odnětí svobody, uchopil rukama za hlavu spolubydlícího poškozeného odsouzeného [redacted], nar. [redacted], strčil mu proti jeho vůli svůj ztopořený penis do úst a donutil jej k orálnímu pohlavnímu styku,

následně poškozeného otočil zády k sobě, ležícího přes postel jej rukou držel pod krkem, druhou rukou mu přiložil na krk naostřený příborový nůž, vyhrožoval mu, aby spolupracoval, jinak že jej bodne, a vykonal na poškozeném análním pohlavní styk,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku.

O d ů v o d n ě n í :

Proti obžalovanému byla zdejšímu soudu podána obžaloba pro shora popsané jednání. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 12.6.2012, kterým byl obžalovaný podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby. K odvolání státního zástupce rozhodoval ve věci Vrchní soud v Praze, který svým usnesením ze dne 9.10.2012 sp. zn. 10To 71/2012 podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil Krajskému soudu v Plzni, aby v ní učinil rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Vrchní soud nejprve stručně zrekapituloval odůvodnění rozsudku soudu prvého stupně, pak se zabýval obsahem odvolání podaného státním zástupcem. Poté Vrchní soud konstatoval, že shledal, že odvolání státního zástupce je zcela důvodné, neboť napadený rozsudek krajského soudu byl skutečně zatížen zásadní nejasností a neúplností skutkových zjištění, přičemž soud prvního stupně se náležitě nevypořádal se všemi okolnostmi pro meritorní rozhodnutí významnými. To bylo zapříčiněno primárně a téměř výhradně tím, že Krajský soud v Plzni bez dostatečně závažných důvodů předčasně rezignoval na provedení zásadního důkazu osobním výslechem poškozeného [redacted] v hlavním líčení. Současně odvolací soud připustil, že si je plně vědom významné zásady, vycházející z toho, že pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, to znamená, že důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadený rozsudek (nebo jeho část) zrušit jen proto, že sám na základě svého přesvědčení hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem (srov. též č. 53/1992 - I. Sb. rozh. tr.). V přezkoumávané trestní věci ovšem spočívalo pochybení nalézacího soudu právě v tom, že tímto způsobem ani řádně provedené důkazy nehodnotil, přičemž ohledně jednoho ze dvou stěžejních důkazů nepostupoval dostatečně důsledně v souladu s platným a účinným trestním řádem. Vrchní soud připomněl, že za uvedeného stavu věci bylo v každém případě třeba se mnohem odpovědněji zabývat hodnocením věrohodnosti a důkazní síly tohoto důkazu jak jednotlivě, tak v porovnání se všemi důkazy ostatními a ve všech vzájemných relevantních souvislostech. Konstatoval, že ve shodě s odvolacími námitkami, uplatněnými státním zástupcem, je toho názoru, že krajský soud jednak za tohoto stavu věci rozhodl na základě neúplně zjištěného skutkového stavu, navíc se náležitě nevypořádal se všemi okolnostmi pro své rozhodnutí významnými, neboť shora vzpomenuté důkazy, v hlavním líčení provedené, nezhodnotil nejen jednotlivě, jak někdy učinil, ale též v jejich souhrnu a ve všech vzájemných

relevantních souvislostech i s důkazy ostatními, jak mu bezvýjimečně ukládalo ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Především Krajský soud neprovedl bez relevantních zákonných překážek v hlavním líčení jeden ze dvou klíčových důkazů, proto nebylo možno učinit jednoznačný, přesvědčivý, důkazně dostatečně podložený a hlavně zákonný závěr, že se obžalovaný [redacted] žalovaného trestného činu skutečně nedopustil. Krajskému soudu bylo uloženo, aby v dalším řízení především učinil odpovídající procesní kroky a úkony potřebné k odstranění shora vytýkané vady, spočívající v nedostatečném zjištění skutečného stavu věci v důsledku neúplného dokazování. V dalším řízení bude třeba po provedení osobního výslechu poškozeného [redacted], event. po bezvýsledném využití všech zákonných prostředků a postupů k tomuto cíli směřujících, především na základě stávajícího spisového materiálu dovést logické myšlenkové úvahy nalézacího soudu do stádia, kdy skutková zjištění budou úplná a správná, popřípadě kdy další relevantní zjištění nebudou možná. Nalézací soud bude samozřejmě povinen při zdůvodnění svých skutkových i právních závěrů, ke kterým dospěje, postupovat v plném souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a hodnotit všechny relevantní důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, zejména z pohledu jejich věrohodnosti a důkazní síly, nejen izolovaně, ale i v souhrnu a ve všech vzájemných souvislostech i se všemi souvisejícími důkazy ostatními. Teprve na podkladě takto doplněného dokazování resp. uceleného a úplného hodnocení důkazů, bude možno ve věci objektivně, zákonně a spravedlivě rozhodnout o vině, popřípadě nevině obžalovaného.

Stručně shrnuto, krajskému soudu bylo uloženo, aby provedl osobní výslech poškozeného [redacted] v hlavním líčení, a poté se znovu zabýval hodnocením provedených důkazů a zejména věrohodnosti výpovědi poškozeného. Krajský soud se ihned po vrácení spisu pokusil nařídit hlavní líčení, neboť poškozený se dle dostupných informací měl nacházet ve výkonu dalšího trestu odnětí svobody. Předvolání mu však již nebylo doručeno, neboť byl po aplikaci amnestie z 1.1.2013 z výkonu trestu propuštěn. Po předchozích zkušenostech se soud již nepokoušel nařizovat jednání, neboť bylo i nadále velmi pravděpodobné, že by se svědek k jednání nedostavil. Bylo totiž zjištěno, že proti němu probíhají další trestní řízení. Úvaha soudu se ukázala správnou, neboť poškozený se v pozici obviněného opakovaně nedostavoval k jednáním u Okresního soudu Plzeň-sever a Plzeň-město. Jeho účast v řízení vedeném u Okresního soudu Plzeň-město byla dokonce zajišťována vydáním příkazu k zatčení, který byl realizován dne 14.8.2013. Poškozený však byl ze zatčení propuštěn za současného přijetí jeho slibu. K nařízenému hlavnímu líčení u okresního soudu se přesto nedostavil, bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Po právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného Okresním soudem Plzeň-město poškozený uložený trest odnětí svobody nenastoupil a byl do něho dodán orgány policie dne 8.12.2013. Krajský soud se chopil příležitosti a zajistil účast poškozeného v hlavním líčení jeho předvedením z výkonu trestu odnětí svobody. Dříve, než soud přistoupí k citaci obsahu výpovědi poškozeného z hlavního líčení, jakož i k hodnocení provedených důkazů, tuto výpověď nevyjímaje, dovolí si zopakovat obsah dalších důkazů, které byly provedeny v předchozím průběhu hlavního líčení, neboť v tomto ohledu nedošlo k žádným změnám.

Obžalovaný byl v přípravném řízení poprvé vyslechnut dne 5.5.2011. Vyjádřil se ke svým osobním poměrům a mimo jiné uvedl, že češtinu ovládá dobře a nepožaduje tlumočníka. K věci uvedl, že vykonával trest odnětí svobody ve Věznici [redacted], do ledna 2011 byl umístěn na oddíle [redacted] na cele č. [redacted], kde bydlel sám. V průběhu ledna k němu byl umístěn poškozený [redacted]. Jednalo se o celu pro tři osoby, na které bydleli sami dva, poškozený si vybral postel, nad kterou bylo ještě jedno zavěšené lůžko. Bydleli spolu na cele asi 20 dnů. Na otázku, zda ho poškozený mohl vidět nahého, obžalovaný uvedl, že ano,

při převlékání nebo mytí. Do sprch chodili pouze jednou týdně, což obžalovanému nestačilo a každý večer se umýval před spaním u umyvadla. Asi po 15 až 20 dnech společného pobytu na cele šel obžalovaný po obědě spát a poškozený vzal židle a začal jimi bouchat, dělal, že cvičí. Obžalovaný ho požádal, aby se ztišil a poškozený křičel, že na cele bydlí a bude si dělat, co chce. Pohádali se. Poškozený odešel z cely a mezi 20,00 až 21,00 hodin přišli tři vězni ze sousední cely, mezi nimi svědek [redacted], ptali se obžalovaného, proč poškozený říká, že ho obžalovaný znásilnil. Obžalovaný jim řekl, že to není pravda, aby zavolali poškozeného, aby mu to řekl do očí. Když poškozený přišel, ti tři spoluvězni tam stále byli. Obžalovaný se poškozeného zeptal, proč o něm říká takové věci, a poškozený odpověděl, že se to stalo už dříve. Spoluvězni viděli, že poškozený lže a řekli, aby si to obžalovaný s poškozeným rozebrali mezi sebou, a pokud to je pravda, aby to ráno nahlásili zaměstnancům věznice. Večer se o tom obžalovaný s poškozeným bavil a ten mu řekl, že jak se pohádali, byl z toho rozrušený, a proto to řekl. Bavili se normálně i v dalších dnech. Druhý den ráno poškozený řekl obžalovanému, že hovořil s barákovým, a že je všechno vyřízené a v pořádku. Po dvou až třech dnech přišel na celu vychovatel a řekl obžalovanému, aby se sbalil, obžalovaný byl přemístěn na jiný oddíl. Od té doby se s poškozeným neviděl, ani s ním nemluvil. Když se ptal, proč byl přemístěn, vychovatel mu jen řekl, že na původním oddíle dělali blbosti. Pak obžalovaného kontaktovala policie a dozvěděl se, že byl obviněn ze znásilnění poškozeného. Popřel, že by mezi ním a poškozeným došlo k jakémukoliv sexuálnímu kontaktu a že by v přítomnosti poškozeného onanoval. O poškozeném slyšel, že má být na kluky, ale sám poškozený mu nic takového neříkal. Na dotaz, zda se pokoušel kontaktovat poškozeného nebo naopak poškozený kontaktoval jeho, obžalovaný uvedl, že ne. K otázce, jak může vysvětlit písemné prohlášení poškozeného, uvedl, že na novém oddíle se ho spoluvězni ptali, proč byl přemístěn. Řekl jim, o co šlo. Zjistil, že vše věděl už celý oddíl. Potom přišel dopis od poškozeného. Bylo to tak, že obžalovaného kontaktoval spoluvězeň a řekl mu, že poškozený je ochoten napsat, že ho obžalovaný neznásilnil, ale ten musí napsat, že na něj nepodá trestní oznámení za křivou výpověď. Obžalovaný sám by se nikdy nepokusil poškozeného kontaktovat, naopak poškozený kontaktoval jeho. Jméno spoluvězně, který kontakt zprostředkoval, obžalovaný neví. Napsal prohlášení, že na poškozeného nepodá oznámení pro křivé obvinění a prostřednictvím toho spoluvězně je nechal doručit poškozenému. Jakou cestou k doručení došlo, neví. Prostřednictvím téhož vězně obdržel prohlášení podepsané poškozeným. Když byl obžalovanému předložen dokument nazvaný žádost o zastavení trestního stíhání, uvedl, že dokument psal jeden ze spoluvězňů, kterého o to požádal, neboť sám tak dobře česky psát neumí. Dokumenty předal svému obhájci, protože neměl známky na dopisy ani peníze.

Druhý výslech obžalovaného v přípravném řízení se konal dne 15.6.2011 a obžalovaný využil svého práva nevypovídat.

Poslední výslech v přípravném řízení byl uskutečněn dne 10.8.2011. Obžalovaný znovu potvrdil, že češtinu ovládá a nepožaduje účast tlumočníka. Uvedl, že trvá na své původní výpovědi, proti poškozenému nepoužil násilí a neznásilnil ho. Není homosexuál, za celou dobu svého života s žádným mužem nic neměl. Je přesvědčen, že poškozeného někdo navedl, aby takto vypovídal. Dozvěděl se, že poškozený chtěl být na společné cele s [redacted] a toho také přemístěním obžalovaného dosáhl. Dodal, že poškozený mu říkal, že jeho matka provozuje tři bordely. Poškozený mu neříkal o svých homosexuálních zkušenostech, jen o tom, že v [redacted] točil porno. Nebavili se o žádných konkrétních sexuálních praktikách. Kontakt mezi obžalovaným a poškozeným v souvislosti s výměnou prohlášení zprostředkoval svědek [redacted]. Poškozený požadoval prohlášení obžalovaného, že na něho nepodá trestní oznámení a dále provedení nákupu. Obžalovaný

vzkázal, že prohlášení poskytne a nákup poškozenému udělá, ale aktuálně neměl peníze. Když mu svědek [redacted] předával prohlášení, říkal, že určitě je od poškozeného. K dotazům vysvětlil, že o prohlášení poškozeného ve své první výpovědi nehovořil proto, že ještě neexistovalo. Po předestření prohlášení a části protokolu o výslechu ze dne 5.5.2011, na dotaz, proč již tehdy neuvedl jméno vězně, který zprostředkoval kontakt, uvedl, že byl přesvědčen, že dokument psal poškozený a vězně nechtěl jmenovat. Nyní ho jmenoval proto, že svědek [redacted] mu slíbil, že dosvědčí, jak to bylo. Na dotaz, jakým způsobem se poškozený mohl dozvědět o tzv. šatonech, které má obžalovaný na předkožce svého penisu, obžalovaný uvedl, že když prováděl večerní hygienu na cele u umyvadla, byl při tom nahý. Někdy bylo rozsvíceno a poškozený si toho mohl všimnout. K dalšímu dotazu uvedl, že do sousedních cel je přes zeď slyšet, není sice všemu rozumět, ale je slyšet, že někdo mluví. Každou hodinu od 22.00 hodin přichází dozorce a otevře okénko ve dveřích cely, takže poškozenému by stačilo jen zvednout ruku a dozorce by ho vyvedl z cely ven. Mohl také použít tlačítko k dozorcům, ani to neudělal. Na celu za ním přišli svědkové [redacted], [redacted] a [redacted]. Nikdy nebyl na cele jen s poškozeným a svědkem [redacted]. Se svědkem [redacted] neměl žádný konflikt a neví, proč by mu případně měl svědek chtít ublížit. Když se svědka ptal, jestli věří poškozenému, svědek mu řekl, že věří obžalovanému. Se svědkem se nebavili o homosexualitě či bisexualitě poškozeného. Nikdy nikomu neřekl, že by měl s poškozeným análním styk. Možná došlo k nepochopení, když na celu přišli ti tři spoluvězni a obžalovaný jim řekl, ne úplně správně česky, že i kdyby za ním poškozený přišel a chtěl po něm sex, i kdyby si na obžalovaného sedl, obžalovaný by to neudělal. Dodal, že nemá takovou sílu, aby mohl poškozenému jednou rukou otočit hlavu, přidržovat ho kravatou kolem krku a vykonat na něm análním styk. Poškozený navíc přidal nějakou brutalitu a hovořil o noži. Ve výsleších na policii ale nic takového neřekl.

V hlavním líčení obžalovaný využil svého práva nevypovídat, jen se vyjádřil ohledně čestného prohlášení. Vysvětlil, že původně nemluvil o čestném prohlášení. Měl na mysli dopis, který svědek [redacted] napsal advokátovi. Čestné prohlášení napsal sám poškozený a bylo k dispozici dříve.

Poškozený [redacted] byl ve věci poprvé procesně použitelným způsobem vyslechnut dne 5.5.2011. Uvedl, že nastoupil výkon trestu ve Věznici [redacted] v listopadu roku 2010 a někdy koncem roku nebo začátkem roku 2011 byl přemístěn na celu č. [redacted] na oddíle [redacted] k obžalovanému. Bavili se normálně, vše bylo v pořádku. Třetí nebo čtvrtý den večer po uzamčení cely začal obžalovaný na druhé posteli onanovat a vyzýval poškozeného, aby se podíval. Poškozený byl otočený a nezajímalo ho to. Obžalovaný obešel stůl, který byl mezi postelemi, oběma rukama chytil poškozeného za hlavu a otočil ho se slovy „pojď, trochu mi ho požužláš“. Říkal, že sedí dlouho a potřebuje to. Obžalovaný měl na sobě jen tričko nebo tílko, od pasu dolů byl nahý. Natlačil svůj penis na obličej poškozeného a ten cítil, že má na penisu šatony. Když mu obžalovaný zvedal hlavu, poškozený se ho ptal, co dělá. Při tom měl otevřená ústa a toho obžalovaný využil a natlačil poškozenému ústa na svůj penis. Poškozený měl strach, ale chtěl obžalovaného kousnout, ten to ucítil a poškozeného od sebe odtáhl. Otočil ho zády k sobě, jednou rukou ho chytil pod krkem a natáhl se ke stolu, kde měl připravený nůž. Nůž přiložil poškozenému ke krku a řekl, aby spolupracoval, jinak ho píchne. Obžalovaný začal vykonávat anální styk, poškozený držel, protože se bál. Později zjistil, že mu začala téct krev. Křičel, protože ho to bolelo. Křičel také, aby toho obžalovaný nechal. Ten mu ale dal ruku přes pusu. Potom poškozený šel na záchod, obžalovaný si šel lehnout a usnul. Druhý den ráno se poškozenému omluvil, že to přehnal a že už se bude chovat jinak. Poškozený byl celý den zamlklý, nikomu nic neříkal, jen se zmínil před svědkem [redacted]. Tomu řekl, co se stalo a svědek ho vyzval, aby to šel okamžitě nahlásit. Svědkovi

[redacted] pouze řekl, že byl znásilněný, žádné detaily nepopisoval. Pak šel za barákovým, za svědkem [redacted], kterému řekl, že se obžalovaného bojí a že ho obžalovaný znásilnil. Svědek mu řekl, aby to šel nahlásit vězeňské službě, ale mezitím to svědek [redacted] nahlásil vychovateli. Nahlásil to ten den, co mu o tom poškozený řekl. Ještě ten den večer na jejich celu přišli svědkové [redacted], [redacted] a další spoluvězeň, jehož jméno si nepamatuje. Ptali se obžalovaného, proč to udělal a chtěli mu rozbít hubu. Poškozený v té době na cele nebyl. Domluvili obžalovanému a řekli, že pokud se to bude opakovat, zbijí ho. Pak byl poškozený zavolán do cely a řekl, jak se to stalo, že ho obžalovaný znásilnil. Spoluvězni tam byli přítomni, obžalovaný stále zapíral. Druhý den byl obžalovaný odvezen z cely pryč. Pak se snažil poškozeného uplatit, vzkazoval mu, že pro něho udělá nákup. Jména vězňů, kteří zajišťovali kontakt, poškozený nezná. K dotazu, kdy ke znásilnění došlo, poškozený uvedl, že datum je na oznámení. Nyní už vypovídá s časovým odstupem a nepamatuje si detaily přesně. Na otázku, zda se může vyjádřit k datu 27.1.2011, poškozený uvedl, že by to mohlo být datum, kdy byl znásilněn. Stalo se to jen jednou na cele č. [redacted]. Na cele bylo šero, nebyla tam tma. Obžalovaný měl ztopořený penis. Nikdy před tím obžalovaného nahého neviděl, nijak si ho neprohlížel při převlékání ani při hygieně. Do polohy, ve které došlo k análnímu styku, se poškozený dostal tak, že obžalovaný ho držel jednou rukou pod krkem a druhou ho do té polohy stáhnul. Až potom sáhnul volnou rukou na stůl pro nůž. Neví, zda při análním styku měl nohy roztažené nebo u sebe. Asi je měl pokrčené, jinak by se tam nevešel. Na otázku, zda má nějaké defekty nebo poranění, které mu brání v normální hybnosti, uvedl, že má sešroubovanou holenní kost od kotníku po koleno, což mu brání v otáčení, protože to bolí. Kromě toho trpí poúrazovou epilepsií. S jednáním obžalovaného dával najevo slovně svůj nesouhlas, sprostě mu nadával. Nijak se nebránil, protože obžalovaný měl v ruce nůž a je silnější, poškozený z něho měl strach. Poškozený je bisexuál. Ví o tom rodina a asi několik lidí na oddíle, zda to věděl obžalovaný, to poškozený neví. V minulosti natáčel pornofilmy pro homosexuály, tohle věděli vězni při minulém výkonu trestu. Nikdo v současné době ve věznici není a nikdo z aktuálních spoluvězňů o tom vědět nemohl. Obžalovanému nepsal žádné sdělení, kde by prohlašoval, že si vše vymyslel. Obžalovaný mu vzkázal přes spoluvězně, ale žádný kontakt spolu neměli, nikdo se poškozeného nesnažil ovlivňovat. Po předložení čestného prohlášení uvedl, že písmo nepoznává, nic takového nepsal a nic o tomto dopisu mu není známo. K dotazům obhájce dodal, že ve vězení s nikým neměl dobrovolný sex. S obžalovaným se před událostí nepohádal. Poté, co byl obžalovaný přemístěn na jiný úsek, byl na celu s poškozeným umístěn svědek [redacted]. Poškozený žádal o změnu v osobě spoluvězně poté, co ho obžalovaný znásilnil. Svědek [redacted] je heterosexuál. Orální styk trval asi půl minuty, anální styk tři až čtyři minuty. Přitom poškozený křičel na obžalovaného, bylo to dost nahlas. Na cele je tlačítko k přivolání pomoci, k tomu se nesnažil dostat. Původně nechtěl nic hlásit, proto to ohlásil až druhý den poté, co mu to doporučili svědkové [redacted] a [redacted]. Obžalovaný byl z cely odveden druhý den poté, co poškozený znásilnění nahlásil. Lékařsky vyšetřen byl poškozený v den, kdy znásilnění oznámil, tedy druhý den poté, co se to stalo. Při vyšetření nebylo nic zjištěno. Jednání obžalovaného se bránil tím, že se snažil obžalovaného odstrkovat a kopat, ale obžalovaný je silnější. Čím víc se poškozený bránil, tím byl obžalovaný agresivnější, takže se nakonec bránit přestal. Obžalovaný ho neuhodil, pouze ho držel za vlasy a pak ho chytil rukou za krk do kravaty. Při análním styku se už poškozený nebránil, bál se a měl na krku nůž. Zda měl nůž na krku po celou dobu análního styku nebo obžalovaný nůž odložil, poškozený neví. Jednalo se o naostřený příborový nůž, neví, zda měl špičku nebo kulaté zakončení.

Podruhé byl poškozený v přípravném řízení vyslechnut dne 22.9.2011. Na úvod svého výslechu odkázal na své předchozí vyjádření a obecně zopakoval, že obžalovaný je jeho

bývalý spoluvězeň, který ho znásilnil ve večerních hodinách na společné cele. Datum si již nepamatuje, bylo to asi v únoru. Předeslal, že si již není jistý, jak přesně k tomu došlo, ale už k tomu vypovídal. Myslí si, že obžalovaný onanoval, pak ho přinutil k orálnímu styku, a když chtěl poškozený obžalovaného kousnout do penisu, ten to nějak vycítil a uhnul. Pak přiložil poškozenému nůž na krk, přetočil ho a vykonal na něm análním styk. Zdůraznil, že věc neoznámil proto, aby získal peníze. Obžalovaný mu nabízel provedení nákupu, když trestní oznámení stáhne. Vzkaz dostal na papírku tzv. koněm a už ho vyhodil. Pak dostával další vzkazy po spoluvězních, obžalovaný mu vzkazoval, že za stažení obvinění mu zaplatí 50.000,- Kč. V průběhu srpna roku 2011 byl poškozený hospitalizován na psychiatrickém oddělení [redacted] nemocnice z důvodu zhoršení psychického stavu, byl hospitalizován též na neurologickém oddělení, neboť se zhoršily jeho epileptické stavy. Domnívá se, že ke zhoršení zdravotního stavu přispělo právě znásilnění obžalovaným. V průběhu výslechu poškozený znovu popřel, že by psal jakékoliv prohlášení pro obžalovaného a poskytl vzorek písma pro zkoumání z oboru písmoznalectví, ruční písmo. Dále uvedl, že k případu znásilnění již vše řekl a s časovým odstupem si některé věci už nevybavuje, protože se snažil na událost zapomenout. K dotazům obhájce dodal, že slyšel, že obžalovaný byl ve výkonu trestu za to, že prodával drogy nějaké nezletilé holce. Proč byl umístěn na oddíl 1, poškozený neví. V době incidentu byl na cele mezi postelemi obžalovaného a poškozeného stůl, nebyl mezi nimi natažen žádný závěs, to bylo zakázáno. Nůž, kterým mu obžalovaný vyhrožoval, měl ostří a měl asi i špičku. Byl schopný mu způsobit zranění. Vězeňské službě incident nahlásili asi svědkové [redacted] a [redacted], neví to přesně. On sám to nahlásil vychovateli až na jeho výzvu, když si ho vychovatel zavolal. Na otázku, proč incident nahlásil až několik dní poté, co k němu došlo, poškozený uvedl, že původně byl zamlklý a nechtěl to oznámit, myslel si, že se celá věc uklidní. Pak se ale něco podobného opakovalo, bylo to hned následující večer, kdy po něm obžalovaný požadoval orální styk. Poškozený mu řekl, že pokud toho nenechá, zmáčkne signalizaci ke strážnému. Připomněl obžalovanému, že mu slíbil, že se to nebude opakovat. Obžalovaný dalšího jednání zanechal. Tohle poškozený neoznámil, protože nechtěl celou věc prodlužovat a vlastně se nic nestalo. Podrobněji ještě uvedl, že obžalovaný mu říkal, že na něho má chuť, že mu připomíná jeho ženu. Chtěl, aby mu ho vykouřil. Toto další jednání v poškozeném vyvolalo strach, a proto věc opožděně oznámil. Na otázku, proč se obdobným způsobem nebránil jednání obžalovaného i v prvním případě, poškozený uvedl, že měl tehdy v sobě lék Dopamine 500mg a byl utlumen, vzal si i další prášek, takže byl hodně utlumen. Obžalovaný věděl, že si léky vzal a mohl poznat, že je poškozený utlumený. Snažil se jednání obžalovaného bránit tím, že ho odstrkoval, ale to se mu nepodařilo. Hodně nahlas křičel, ale ve věznici jsou silné zdi a je tam večer takový křik, že to nikdo nemusel slyšet. Okno do dvora bylo zavřené. Tlačítko ke strážnému nezmáčkl, protože měl z obžalovaného strach. Na otázku, jak dlouho trval orální sex, poškozený uvedl, že už neví a nechce být k těmto věcem dále dotazován, protože opakování výpovědi v něm vyvolává nepříjemné vzpomínky a zhoršuje se jeho psychický stav. Na další otázky ohledně průběhu znásilnění vznesené obhájcem, poškozený jen odkázal na své předchozí vyjádření. K dalšímu dotazu obhájce uvedl, že celou věc nahlásil asi druhý den, ale tím si není jistý. Není si ani jistý tím, zda lékařská prohlídka proběhla v tento den, neví, zda od znásilnění do lékařské prohlídky proběhly dva nebo tři dny. Lékař žádné poranění konečníku poškozeného neshledal. Nevzpomíná si, že by se s obžalovaným bavil o tom, že v minulosti natáčel porno, ale obžalovaný to věděl. Obžalovaného kromě toho znásilnění nikdy neviděl nahého. Skutečnost, že obžalovaný má na penisu šatony, zjistil, když měl jeho penis v ústech. Když bylo znásilnění řešeno svědkem [redacted] a dalšími na cele, poškozený při tom nebyl. Poté byl na celu přivolán a řekl, že ho obžalovaný znásilnil, ale už přesně neví, jak to řekl. Nepamatuje si, jak reagoval obžalovaný, ale asi zpočátku zapíral a pak se přiznal. Opravdu už neví. Na cele v té době byli tři nebo čtyři spoluvězni, ale jména si nepamatuje a neví, zda

někdo z nich v průběhu odešel nebo se zase vrátil.

V hlavním líčení, ke kterému byl poškozený eskortován z výkonu trestu, nejprve uvedl, že chce, aby byly přečteny jeho předchozí výpovědi. Po opětovném poučení a dotazu, zda tedy odmítá vypovídat, řekl, že chce vypovídat. Vypověděl, že bylo asi okolo jedenácté hodiny, obžalovaný před ním začal onanovat. Pak přistoupil k poškozenému a říkal, že je to krásný, že se mu to líbí. Přistoupil k poškozenému, strhnul ho k posteli, donutil ho násilně, aby mu ho kouřil. Poškozený ho chtěl kousnout, obžalovaný to vycítil. Vzal poškozeného, strhnul ho dolů a přiložil mu nůž ke krku, hodil ho na zem a tam ho znásilnil. Poškozenému začala téct krev. Dodal, že to říká tak, jak to bylo. Nebylo to nic hezkého, skončil kvůli tomu v Brně, zhroutil se. K dotazům předsedy senátu dodal, že byl úplně potichu, protože obžalovaný mu vyhrožoval, že pokud cekne, že se to bude řešit trochu jinak. Poškozený nic neříkal. Ale proto, že mu tekla krev, řekl to spoluodsouzenému. Ten šel za barákovým a řešilo se to přes vychovatele. Obžalovaný mu nabízel peníze, aby to stáhnul. Pak dokonce napsal dopis, jménem poškozeného, ale ne jeho písmem, že to poškozený stahuje. K dalšímu dotazu předsedy senátu, zda může vysvětlit, proč se nikdy nedostavil k soudu, když byl předvolán, poškozený vysvětlil, že to bylo proto, že obžalovaný mu vyhrožoval smrtí. Řekl mu, že pokud vyjde za bránu, že dostane kulku. Obžalovaný ví, kde poškozený bydlí, kde bydlí jeho rodina. Poté byly znovu přečteny výpovědi poškozeného z přípravného řízení a poškozený reagoval slovy, že je to pravda. Když byl upozorněn na rozpor, kdy v první výpovědi, na rozdíl od výpovědi pozdější, se vůbec nezmiňoval o nějakém druhém útoku, poškozený uvedl, že si na to nevzpomíná, je to dlouhá doba. Po připomenutí, že při pozdější výpovědi v přípravném řízení připustil, že si něco nepamatuje, na dotaz, zda dnes si vše pamatuje, připustil, že ne. To, co řekl na úvod své výpovědi, si ale pamatuje dodnes. Po předestření rozporu mezi výpovědí z hlavního líčení, podle které byl při útoku potichu, a oběma výpověďmi z přípravného řízení, podle kterých nahlas křičel, poškozený vysvětlil, že skutečně křičel, u hlavního líčení se asi spletl. K dotazům obhájce připustil, že v době útoku bral léky na uklidnění, po kterých byl malátnější, bere je i nyní. Vliv těchto léků na paměť nedokáže popsat, ale cítí se po lécích vláčně. Na lékařském ošetření byl hned ten den, co událost hlásil vychovateli. To bylo druhý nebo třetí den po události. Vyšetření bylo rychlé, ohnul se, lékař se podíval a bylo to. Pokud jde o výsledek tohoto vyšetření, lékař konstatoval, že nic neshledal.

V přípravném řízení byla vyslechnuta řada svědků z řad spoluodsouzených obžalovaného a poškozeného, kteří s nimi byli umístěni na stejném oddílu.

Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že ze společného pobytu na oddíle ve Věznici [redacted] znal obžalovaného. Nijak blíže se nekontaktovali. Ze stejného oddílu znal i poškozeného. Věděl o tom, že poškozený je gay, to mu sám poškozený přiznal a říkal mu, že točil i homosexuální porno a jako homosexuál se živil. Svědek bydlel ob jednu celu od obžalovaného a poškozeného. Obžalovaný s poškozeným něco mezi sebou měli mít, poškozený na chodbě říkal, že ho obžalovaný měl nějak znásilnit. Svědek proto šel na jejich celu, aby zjistil, co je na tom pravdy. Zeptal se obžalovaného, jestli je to pravda, ten se na něho podíval a poškozený obžalovaného vyzval, aby řekl, že je to pravda. Obžalovaný jen mávl rukou a řekl, že to udělal. Svědek ale neví, jestli to bylo od obžalovaného gesto, jako že chce mít pokoj nebo zda to skutečně vyjadřovalo souhlas, že něco takového udělal. O poškozeném slyšel, že si hodně vymýšlí a že už měl údajně mít podobnou zkušenost z dřívějšího výkonu trestu. Na oddíle bylo asi 8 až 10 homosexuálů a ti se mezi sebou baví více, než s ostatními. Oni se mezi sebou hlídají a žárlí na sebe. Kromě poškozeného by dalšími měli být [redacted] a [redacted] z cely [redacted]. Svědek si vytvořil pro sebe názor, že poškozený si vše vymyslel. K dotazu doplnil, že když šel na celu za obžalovaným, viděli ho

též jeho kamarádi, svědkové [redacted] a [redacted], a šli s ním, ale svědek je požádal, aby zůstali venku. Zůstali před celou. Komunikaci slyšeli, protože se tomu smáli. Pak společně odešli. K otázce slyšitelnosti zvuku ze sousedních cel svědek uvedl, že není slyšet v podstatě nic, protože jsou tam zdi silné.

V hlavním líčení svědek uvedl, že k celé věci může říci jen to, že poškozený si měl stěžovat, že ho obžalovaný znásilnil. Šel za obžalovaným, který mu řekl, že to není pravda. Dnes už ví, že si to poškozený vymyslel, protože je gay. Takto se o něm ve věznici mluvilo. Měl už více konfliktů. Chtěl dostat obžalovaného z cely pryč, protože tam chtěl jiného kluka. Tohle vše se svědek dozvěděl přímo od poškozeného. Zda mezi sebou obžalovaný s poškozeným opravdu něco měli, to neví. Poškozeného se ptal, zda si uvědomuje, co udělal a on řekl, že ano. Na to řekl, že změní výpověď. Pak byl svědek propuštěn, nechtěl se do toho v žádném případě míchat. Mluvil s poškozeným asi tak 14 dní po tom, co se to mělo stát. K dotazu dodal, že za obžalovaným s ním šel ještě svědek [redacted]. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení, zejména na výzvu, proč v původní výpovědi nehovořil o tom, že se mu měl poškozený přiznat, že si vše vymyslel, svědek vysvětlil, že měl tehdy těsně před výstupem a byl psychicky na dně, protože mu zemřela matka. Poškozený mu to tenkrát takhle říkal. K dalšímu dotazu připustil, že k cele obžalovaného s ním šel i svědek [redacted], který zůstal venku. K dotazu státního zástupce uvedl, že poškozený dělal neustále nějaké problémy, pořád někomu něco sliboval. Působil spíše jako suverén. Svědek si ho nevšímal. Měl kolem sebe kamarády, se kterými si rozuměl.

Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná z výkonu trestu na stejném oddílu ve Věznici [redacted], nijak blíže se nestýkali. Ze stejného místa zná i poškozeného, o kterém ví, že je bisexuál. Sám to o sobě říkal. Stýkal se homosexuály na oddíle. Ti se chovají zvláštně, intrikují a žárlí na sebe. V minulosti se svědek setkal s tím, že jeden z homosexuálů ze žárlivosti nepravdivě udal svého přítele za znásilnění. Svědek dospěl k závěru, že poškozený si znásilnění vymyslel. Poškozený o sobě veřejně prohlašuje, že točil bisexuální porno, a proto se svědek domnívá, že mezi obžalovaným a poškozeným k sexuálnímu kontaktu došlo, což mu potvrdil sám obžalovaný, ale že to bylo vzájemně dobrovolné. Bylo to tak, že se svědkem [redacted] šli na celu za obžalovaným, protože chtěli vědět, co se stalo. Svědek ale čekal na chodbě, [redacted] šel dovnitř a s obžalovaným prohodil pár slov. Potom vyšel ven a svědek se znovu šel zeptat poškozeného, co se stalo. Nejprve se ale ptal obžalovaného a ten mu řekl, že to bylo dobrovolné, poškozený potom uhýbal pohledem a svědek dospěl k závěru, že lže. Společně se svědkem před celou byl i [redacted]. Rozhovor mezi [redacted] a obžalovaným, který se odehrál na cele, svědek neslyšel. Když [redacted] vyšel z cely ven, zasmál se a mávl rukou, jako že tomu nevěří. Poté šel do cely svědek, byli tam obžalovaný a poškozený, [redacted] zůstal venku. Podle informací, které svědek získal, mělo dojít nejprve večer k orálnímu sexu a druhý den k análnímu sexu. Poškozený tvrdil, že anální sex nechtěl a obžalovaný říkal, že si poškozený sedl k němu na postel, že si sedl na obžalovaného. Na to poškozený odpověděl, že ho to bolelo. Na přímý dotaz svědka, zda to bylo chtěné nebo nechtěné, poškozený sklopil hlavu a pokrčil rameny. Svědek mu řekl, že jestli to bylo skutečně nechtěné, aby to nahlásil. [redacted] byl stále venku a svědek neví, zda něco slyšel. Potom společně s [redacted] odešli. Obžalovaný tedy svědkovi řekl, že měl s poškozeným anální styk, ale že to byl styk ze strany poškozeného dobrovolný. Poškozený ve věznici žádného stálého sexuálního partnera asi nemá. O korespondenci mezi obžalovaným a poškozeným ví pouze něco z doslechu, ale nic bližšího.

V hlavním líčení svědek uvedl, že se chce odvolat na to, co již řekl na policii.

S poškozeným byl na cele, obžalovaného nezná. To, co se mělo stát, mu řekl svědek [redacted], společně pak šli za obžalovaným. Šel s nimi ještě [redacted]. Poškozený si podle svědka vše vymyslel. K dotazu státního zástupce, zda obžalovaný připustil, že měl s poškozeným orální styk, svědek potvrdil, že ano, řekl to česky. Nikdo další u toho nebyl, jen svědek, poškozený a obžalovaný. Zda to slyšel [redacted], neví. K dotazu obhájce dodal, že poškozený se hodně bavil s homosexuály na oddíle. Jednou, když otevřel dveře cely, poškozený tam s někým zrovna byl, oba byli od pasu dolů nazí.

Svědek [redacted] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná z výkonu trestu, je to bezproblémový člověk, samotář. Ze stejného oddílu zná i poškozeného, který vyprávěl, že točil homosexuální porno. Svědek chtěl, aby na oddíle byl klid. Zaslechl, že se něco mělo odehrát mezi obžalovaným a poškozeným, že se něco řeší. Viděl [redacted] a [redacted] a šel za nimi podívat se, co se děje. Uvnitř cely byl obžalovaný, [redacted], [redacted] a za ním stál poškozený. Svědek slyšel, že se bavili o nějakém sexuálním kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným. Nemá tyhle věci rád, a když zjistil, že nejde o nic dramatického, odešel. Za ním odcházel i [redacted]. S ním pak situaci rozebírali a z rozhovoru svědek pochopil, že mezi obžalovaným a poškozeným mělo dojít k dobrovolnému sexuálnímu kontaktu. Totéž se pak říkalo po oddíle.

V hlavním líčení svědek uvedl, že byl vyslechnut na policii a na této výpovědi trvá. Podrobnosti si nepamatuje, už je to dlouhá doba. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení neměl žádné připomínky.

Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že ze společného oddílu ve Věznici [redacted] znal obžalovaného, o kterém věděl, že měl označení MON (možný objekt napadení – poznámka předsedy senátu). Obžalovaný obýval sousední celu, svědek se s ním nijak nebavil. Ze stejného oddílu znal i poškozeného, nijak s ním nekomunikoval. Obžalovaný s poškozeným bydleli na společné cele. O tom, že měl obžalovaný poškozeného znásilnit, se dozvěděl od [redacted], který mu řekl, že byl za obžalovaným na cele. Sám svědek žádné další informace nesháněl. Na otázku, jaká je slyšitelnost mezi celami, svědek uvedl, že je slyšet, když se někdo hlasitě zasměje nebo nahlas křičí, ale pokud by tvrdě spal, neslyšel by to. Žádný křik nebo volání o pomoc ze sousední cely neslyšel.

V hlavním líčení uvedl, že o incidentu nic neví. Nebydlel s nimi, mělo se to stát zřejmě v noci, kdy jsou cely zavřené. Žádný křik neslyšel, ani volání o pomoc. K dotazu státního zástupce dodal, že [redacted] mu neřekl, že o události mluvil s poškozeným.

Svědek [redacted] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná z doby pobytu na společném oddílu ve výkonu trestu. Nijak spolu nekomunikovali. Ze stejného místa zná i poškozeného, ani s ním se blíže nestýkal. Ví jen o tom, že poškozený chodil k nim na celu za [redacted], oni se znali již z doby před výkonem trestu. O [redacted] je všeobecně známo, že je homosexuál. O poškozeném slyšel, že je na chlapy i na ženské, sám s ním ale o takových věcech nemluvil. Doslechl se, že mezi obžalovaným a poškozeným na cele k něčemu došlo, poškozený si stěžoval [redacted] a svědek to pochopil tak, že obžalovaný s poškozeným se spolu vyspali a poškozený to nechtěl. Na poškozeném bylo vidět, že byl rozčílený. Když to uviděli někteří spoluvězni, chtěli jít obžalovaného zbít. Jména svědek neví. Poškozený byl hodně přesvědčivý, dle názoru svědka se skutečně něco stalo. Později svědek slyšel, že někdo byl na cele za obžalovaným, ale neví kdo, ani co se tam stalo. Od poškozeného a [redacted] slyšel, že obžalovaný měl nabídnout poškozenému 2.000,- Kč, když vezme trestní oznámení zpátky. K dotazům dodal, že neví o tom, že by

poškozený měl ve věznici s někým sexuální vztah. K otázce slyšitelnosti mezi jednotlivými celami uvedl, že kdyby někdo křičel, přes zeď by to mohlo být slyšet, ale přes chodbu ne.

V hlavním líčení svědek uvedl, že nic neviděl a vše již řekl. K dotazům obhájce doplnil, že neví o žádném konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným. Po přemístění obžalovaného na jiný oddíl byl poškozený nejistý a rozčílený, nespokojený. O nějakém podplácení slyšel od poškozeného, ale na nic konkrétního si nevzpomíná. Neví o tom, že by poškozený měl ve věznici s někým sexuální kontakt.

Svědek [redacted] v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného poznal někdy v lednu 2011 při výkonu trestu na stejném oddílu. Svědek bydlel ve vedlejší cele č. [redacted]. V době výslechu již bydlel na cele s poškozeným. Poškozený je mentálně zaostalý, epileptik, slabé postavy a svědek na něho dává pozor. Před konfliktem poškozeného s obžalovaným se s nimi svědek nijak nebavil. Poškozený o sobě prohlašuje, že je bisexuál, svědek neví, zda měl s někým ve věznici sexuální styky. Obžalovaného naposledy viděl, když byl přemístěn z cely č. [redacted] na jiný oddíl. Slyšel, že měl poškozenému nabízet nákup zboží, pokud poškozený vezme zpátky své trestní oznámení. Později se také doslechl od poškozeného, že někdo měl napsat jménem poškozeného dopis, že oznámení bere zpět, ale poškozený to nepsal. O události se dozvěděl tak, že někdy o víkendu v lednu 2011 potkal na chodbě poškozeného, který vypadal, že je psychicky na dně. Řekl mu, že ho obžalovaný obtěžoval nebo znásilnil. Měl strach jít po večerce zpátky do cely. Bylo to v sobotu nebo v neděli mezi 17,00 až 20,00 hodinou a k události mělo dojít v pátek. Svědek se poškozeného zeptal, proč to neuvedl dozorcům a ten mu řekl, že má strach. Svědek proto šel za tzv. barákovým, svědkem [redacted], a řekl mu, že obžalovaný měl poškozeného znásilnit, ale ten to neoznámil. Večer se nic nedělo a začalo se to řešit v pondělí ráno po příchodu vychovatele. Obžalovaný byl od poškozeného izolován a poškozený šel na vyšetření. Neví, co se opravdu stalo, ale z poškozeného cítil, že měl opravdu strach. Na oddíle fungují některé homosexuální vztahy, ale svědek se o to nezajímá. Poškozený žádné kamarády neměl a nemá, je všem pro smích. K dotazům dodal, že neví, kdo nahlásil znásilnění vychovateli. Neví nic o tom, že by měl poškozený s někým na oddíle sexuální vztah, ale myslí si, že když si vezme prášky na epilepsii, že se takovému vztahu nebrání. Upřesnil, že se domnívá, že poškozený mu o znásilnění řekl v neděli s tím, že k němu mělo dojít v pátek.

V hlavním líčení svědek vypověděl, že obžalovaného zná pouze od vidění z oddílu, poškozeného zná blíže, neboť s ním po incidentu bydlel na cele. Poškozený hodně lže. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení doplnil, že si myslí, že obžalovaný je nevinný. Poškozený je homosexuál a hodně si vymýšlí. Na dotaz předsedy senátu, proč by poškozený obvinil obžalovaného z něčeho tak konkrétního, svědek odpověděl, že neví, možná to bylo kvůli penězům, nebo se ho možná chtěl zbavit na cele. Oni měli mezi sebou nějaké problémy. K dotazům obhájce dodal, že neví nic o tom, že by měl poškozený ve věznici sexuální kontakty. Stalo se, že i svědkovi poškozený lhal. Když si vezme léky, projevuje se to tak, že se chová nekontrolovatelně. Neví pak, co dělal nebo jak se choval.

Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že vykonával funkci oddílové služby, tzv. barákového, na oddílu [redacted] Věznice [redacted]. Z oddílu znal obžalovaného, který pořád spal, nebyl agresivní. Znal i poškozeného, který je nenásilné, klidné povahy, sám o sobě říká, že je bisexuál. K jejich soužití na cele nemůže nic říci, až do incidentu nikdo nic nenamítal. Až jednou za svědkem přišel poškozený s tím, že ho obžalovaný sexuálně obtěžoval. Zeptal se poškozeného, zda to chce hlásit a ten řekl, že neví. Asi za hodinu přišel znovu, že se s obžalovaným dohodl, usmířili se a nic hlásit nechce. Mezi tím ale [redacted]

[redacted] věc oznámil vychovateli. O tom, že by měli obžalovaného na cele navštívit [redacted], [redacted] a [redacted], se svědek dozvěděl až v den svého výslechu. Obžalovaný dal svědkovi přečíst protokol o výslechu poškozeného. Říkal, že nic takového neudělal. Dle názoru svědka mezi obžalovaným a poškozeným asi k něčemu došlo a obžalovaný mohl udělat něco, co se poškozenému nelíbilo, proto to oznámil. Dodal, že v každé cele je tísňové tlačítko k dozorci. Je divné, že tlačítko poškozený nepoužil a vše oznámil až po několika dnech. O události se dozvěděl týž den, kdy to bylo nahlášeno vychovateli. Poškozeného se neptal, proč to neoznámil dříve. Neví nic o tom, že by obžalovaný měl v minulosti nějaké problémy se svědkem [redacted]. O písemném kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným nic neví.

Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná, že v minulosti s ním něco měl. Setkal se s ním v době, kdy vykonával předchozí trest. Na kulturní místnosti sledoval televizi a obžalovaný byl přemístěn na jejich oddíl, protože na předchozím oddíle ho zbili. Obžalovaný začal svědka osahávat mezi nohama a na zadku a požadoval, aby mu svědek vykouřil penis nebo aby si stáhnul kalhoty, že ho pojebe. Svědek to nahlásil barákovému a obžalovaný byl zase přemístěn na jiný oddíl. Poškozeného zná svědek také z doby předchozího výkonu trestu. Poškozený mu řekl, že ho obžalovaný měl znásilnit, že mu strkal penis do pusy. Slyšel také, že obžalovaný měl poškozenému navrhnout, aby obvinění stáhl, že mu dá peníze nebo zboží. Ke své sexuální orientaci svědek uvedl, že je homosexuál. Sexuální orientaci poškozeného nezná. O tom, co se mělo odehrát mezi obžalovaným a poškozeným, nic neví. Neslyšel o tom, že by poškozený chtěl na celu někoho jiného, než obžalovaného. Neví ani o tom, že by se měl s poškozeným bavit o nabídce od obžalovaného, že dá poškozenému 2.000,- Kč, když stáhne obvinění.

V hlavním líčení svědek využil svého práva nevypovídat.

Svědek [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že obžalovaného zná z výkonu trestu, ví o něm, že má označení MON. Sám se s takovými vězni nebaví. Poškozeného zná také z výkonu trestu, občas nyní chodí na celu, kde poškozený bydlí, ale ne za ním, nýbrž za [redacted]. S poškozeným se nebaví. Poškozený jemu a [redacted] jako prvním řekl o tom znásilnění, bylo to o víkendu, kdy ve věznici nebyli vychovatelé. Mluvil o tom tak, že je to pro něho ostuda a nechce o tom nic říct. Říkal také, že již dříve na něj obžalovaný něco zkoušel, ale až to znásilnění mu vadilo. Říkal, že obžalovaný přišel k jeho posteli a se slovy, že mu připomíná jeho manželku, onanoval. Později se to dozvěděli také [redacted], [redacted] a [redacted], kteří to nějak řešili. O znásilnění poškozený říkal, že mu měl obžalovaný strčit penis do zadku. O jiném sexuálním kontaktu se nezmínil. Říkal, že má z obžalovaného strach. K otázce slyšitelnosti mezi celami uvedl, že je ze sousední cely slyšet hlasy, ale není rozumět, co říkají.

V hlavním líčení svědek předeslal, že poškozený se ve věznici prostitucí živil, chodil za kouření a za kafe. K dotazu přísedícího potvrdil, že poškozený se živil tím, že poskytoval homosexuální služby. Vše se odehrávalo na cele [redacted], svědek [redacted], který tam bydlel, je homosexuál a u něho se to odehrávalo. Ten vždycky kupoval nákupy a platil poškozenému za sex. K dotazu státního zástupce, proč tyto informace neřekl již v přípravném řízení, svědek uvedl, že se k tomu nechtěl vyjadřovat, teď to ale soudu řekl.

Vyslechnut byl i svědek [redacted]. Ten v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného zná z výkonu trestu, ví, že byl přemístěn na oddíl [redacted] z důvodu podezření z pohlavního zneužívání. Ptal se ho, o co šlo, a obžalovaný mu řekl, že poškozený oznámil, že ho

obžalovaný znásilnil. Svědek znal poškozeného z předchozího výkonu trestu, připadal mu divný. Když se dozvěděl informace od obžalovaného, použil své kontakty, aby poškozený napsal prohlášení, co se mezi ním a obžalovaným opravdu stalo. Na dotaz, kdo kontakt zajišťoval, svědek uvedl, že ti lidé se několikrát vyměnili a některé znal jen od vidění. Nikoho k ničemu nenutil. Poškozený slíbil, že prohlášení napíše, když mu obžalovaný pošle nějaký tabák, obžalovaný říkal, že je ochoten poškozenému i zaplatit. Svědkovi bylo divné, proč je obžalovaný ochotný poslat tabák a platit, když tvrdí, že nic neudělal. Později se dozvěděl, že obžalovaný si zajišťoval kontakt na poškozeného přes jiný oddíl, slyšel o tom, že se koňovalo mezi oddíly [redacted] a [redacted]. Neviděl poškozeného psát údajné prohlášení, ale později mu obžalovaný prohlášení ukázal, bylo v něm něco o tom, že konflikt mezi obžalovaným a poškozeným byla jenom zbytečná hádka. Byl tam i podpis poškozeného. Obžalovaný předával při původní dohodě v přítomnosti svědka odsouzenému, který kontakt zprostředkovával, dvě balení tabáku. Svědek dodal, že původně chtěl pomoci obžalovanému a zajistit, aby poškozený popravdě uvedl, co se odehrálo. Obžalovaný si ale pak kontakt zajistil sám a sám získal i prohlášení od poškozeného. K dotazu obhájce dodal, že na žádost obžalovaného za něho psal dopis advokátovi. Po předložení prohlášení ze dne 14.4.2011 uvedl, že tento dokument nepsal a rukopis nepoznává.

V hlavním líčení svědek uvedl, že chce odkázat na svoji výpověď, je to již dlouhá doba. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení neměl výhrady. Potvrdil, že pro obžalovaného psal dopis vyšetřovateli, jinou korespondenci ne. Domnívá se, že obžalovaný není homosexuál, chodila za ním na návštěvy manželka. S poškozeným se již nesetkal.

Vyslechnut byl též vychovatel, svědek [redacted], který v přípravném řízení vypověděl, že pracuje jako civilní zaměstnanec vězeňské služby ve Věznici [redacted], jako vychovatel na oddíle [redacted]. Obžalovaného zná z výkonu svého zaměstnání, v důsledku incidentu mezi ním a poškozeným došlo k přemístění obžalovaného na jiný oddíl. Obžalovaný se před tím nijak výrazně neprojevoval. Poškozený byl tichý a bezproblémový. Sexuální orientaci odsouzených svědek nezná, nemá ani právo jí zjišťovat. K incidentu mezi obžalovaným a poškozeným uvedl, že základní informace jsou uvedeny v úředních záznamech, které byly sepsány bezprostředně po získání informací. Za svědkem do kanceláře přišel poškozený a uvedl, že ho obžalovaný znásilnil. Bylo to po několika dnech od doby, kdy se to mělo stát, v pondělí. Ke znásilnění mělo dojít buď ze čtvrtka na pátek, nebo z pátku na sobotu. Poškozený byl odveden na lékařské vyšetření. K dotazům dodal, že neví o tom, že by poškozený měl v minulosti nějaké problémy se spoluodsouzenými.

V hlavním líčení vypovídal obsahově shodně, byť stručněji. K dotazům státního zástupce uvedl, že nezaznamenal, že by poškozený lhal ve snaze poškodit spoluvězně. Při přemísťování vězňů nemůže vězeň ovlivnit, s kým bude na cele. K dotazům obhájce doplnil, že všechny informace získané od poškozeného zapsal do úředního záznamu. Pokud je tam znásilnění popsáno stroze, pak ho poškozený tak stroze popsal. Doneslo se mu, že mezi odsouzenými dochází k sexuálním stykům, ale to jsou věci, které jsou trochu okolo něj. Sexuální orientace vězňů není v jeho náplni práce, a ani kdybych to věděl, nemůže to nijak použít. Osobně nikdy ničemu takovému přítomen nebyl.

Svědek [redacted] v přípravném řízení pouze uvedl, že obžalovaného ani poškozeného nezná. Špatně vidí a slyší.

V přípravném řízení byl jako svědek vyslechnut [redacted]. V mezidobí byl propuštěn z výkonu trestu a soudu se podařilo vypátrat jeho aktuální místo pobytu, svědek na

předvolání k hlavnímu líčení reagoval dopisem, z jehož obsahu je zřejmé, že by výslech svědka v hlavním líčení nemohl přinést žádné relevantní informace. Protože svědek neuvedl žádné podstatné informace ani v přípravném řízení, důkaz výpovědí tohoto svědka proveden nebyl.

Ohledně poškozeného byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru psychologie. Znalec dospěl k závěru, že poškozený má standardní mentální úroveň s rozumovými schopnostmi v pásmu dolního populačního průměru. Vykazuje osobnostní poruchu s rysy závislosti, psychasteničnosti, zvýšené sensitivity, podřídivosti a bojácnosti. Trpí i poúrazovou epilepsií. Vzhledem k introvertnímu typu své povahy, sebestředné zaměřenosti a sociální distancovanosti, nenavazuje ve vězení blízké vztahy. Inklinuje spíše k osobám, od nichž očekává pomoc a ochranu. Jeho vztah k obžalovanému byl neutrální. Globální schopnost poškozeného správně vnímat prožitky, ukládat je v podobě vzpomínek, a ve shodě s realitou přiměřeně reprodukovat, není subnormní. Z psychologického hlediska znalec považuje za vysoce pravděpodobné, že poškozený prožil událost tak, jak o ní vypovídá. Nebylo zjištěno, že by jeho výpovědi měly charakter smyšlenek, fantazijní obrazotvornosti, pseudologicky bájné produkce, úmyslně agravovaných nebo účelově stylizovaných či jinak zásadně deformovaných údajů. Znalec nezjistil u poškozeného sklony ke konfabulacím ani ke zvýšené prosté lhavosti. Poškozený je i při zmíněné poruše osobnosti a problematickém charakterovém uspořádání a pochybné vyspělosti schopen podat v závislosti na motivaci a okolnostech hodnotný a důvěryhodný popis svých prožitků. Znalec nezjistil relevantní faktory, které by věrohodnost poškozeného snižovaly, naopak jím líčení děje korespondují s psychastenickým obrazem jeho osobnosti, jeho bojácností a ustrašeností.

V hlavním líčení znalec vypovídal shodně a k dotazům předsedy senátu doplnil, že ve vztahu k ostatním lidem poškozený vystupuje spíše jako submisivní osobnost. Projevuje se to ve výkonu trestu, ale i dříve. Jeho submisivita se projevovala sklonem kamarádit a vyhledávat kontakty s lidmi, kteří by ho v případě nebezpečí ochránili. Příkladem je svědek [redacted]. Pokud by se cítil ohrožen, jeho typickou reakcí by byla fyzická obrana proti tomu, co by mu nevyhovovalo, co by mu bylo nepříjemné nebo co by mu bylo proti mysli. Ovšem jde o člověka s poúrazovou epilepsií, který není motoricky příliš obratný a má problémy s celkovou koordinací, takže lze předpokládat, že kdyby ten fyzický útok trval delší dobu, daleko rychleji by u poškozeného nastala únava. Znalec měl informaci o tom, že poškozený se podrobil protitoxikomanické léčbě v důsledku užívání marihuany a pervitinu. K dotazu přísedícího, zda není možné, že by poškozený byl nespokojen s obžalovaným jako spolubydlícím na cele a chtěl se ho zbavit, znalec uvedl, že vyloučit to nelze, pokud by před tím měli již nějaké konflikty. Osobnost poškozeného je svým způsobem porušena, není zcela standardní, proto takovou reakci vyloučit nelze. K dotazu obhájce, zda léky, které užíval poškozený, měly vliv na jeho chování a schopnost zapamatovat si nedeformovaně skutečnost, znalec odpověděl, že poškozený v době výkonu trestu bral běžně dostupná epileptika. Ta nenarušují psychiku. Jde o zklidňující účinky, aby se člověk nedostal do epileptického záchvatu, aby neztratil vědomí. Z psychologického hlediska, když je člověk epileptikem, může se stát, že degraduje a vyskytuje se u něho tzv. organický psychosyndrom, který má vliv na postupný úbytek paměti, schopnosti pozorovat, vnímat. Organický syndrom u poškozeného v této podobě psychologickým vyšetřením zjištěn nebyl. Na další dotaz obhájce, kterou verzi skutkového děje měl znalec na mysli, pokud uvedl, že z psychologického hlediska je pravděpodobné, že událost se stala tak, jak ji poškozený vylíčil, znalec odpověděl, že při znaleckém zkoumání vylíčil poškozený děj v podstatě rámcově shodně s protokolovanou výpovědí, kterou bral znalec jako rozhodující. Nekonfrontoval tvrzení poškozeného s původními výpověďmi provedenými v rámci šetření věznicí. V tomto ohledu

výrazné rozpory neshledal. Faktem je, že poškozený si u znalce, ale i u policie stěžoval, že ne všechny detaily si pamatuje úplně přesně, např. u znalce věděl jen přibližně, ve kterém období se to mohlo stát, ale nedokázal ten den přesněji určit. Tento typ rozporů, to jsou běžné odchylky, které patří do obrazu poškozeného, kterého znalec označil za člověka s lehce průměrnými schopnostmi rozumovými a paměťovými. Obecně by vylíčení skutku mělo být nejautentičtější ve výpovědi učiněné nejblíže události, ale ne vždy je to pravda. Kromě procesu zapomínání existuje v psychologii ještě opačný proces, reminescence. V případě poškozeného je spíše pravděpodobný proces zapomínání. Nikdy žádného vyšetřovaného jedince neoznačuje za absolutně pravdomluvného, to si netroufá, protože by to nebyla pravda. Jestliže o poškozeném hovoří jako o člověku, který nemá zvýšenou míru prosté účelové lhavosti ve směru toho projednávaného případu, pak má na mysli to, že jeho případné účelové zkreslování té skutečnosti nepřesahuje míru, jaká je u lidí normální. Jeho výpověď je z psychologického hlediska přijatelná, ale netvrdí, že ve všem má absolutně pravdu, že nemůže lhát. Pokud se svědek [redacted] setkal se lhavostí poškozeného, tak pravděpodobně je to tak. U poškozeného nejde o osobnost standardně charakterově utvářenou, takže i lhavost u něho lze předpokládat. K dalšímu dotazu obhájce znalec uvedl, že nelze rozlišit, zda u poškozeného vzniklo nějaké postižení posttraumatickým stresem nebo něčím obdobným, neboť neurotické projevy u něho byly přítomny i před tou událostí.

Znalec byl přítomen též u výslechu poškozeného v hlavním líčení. Poté konstatoval, že základ výpovědi poškozeného, jak ji měl možnost vyslechnout u hlavního líčení, a jak ji znal ze spisu, je stále konzistentní, i po dlouhém čase. Platí to, co říkal při předchozím jednání a to, co je psáno ve znaleckém posudku. K dotazu předsedy senátu, zda má nějaké stanovisko nebo názor k tomu, že poškozený se snažil vyhnout výpovědi před soudem, znalec uvedl, že poškozený rozhodně není standardní osobností, to již konstatoval dříve. Jde o osobnost, která má pozoruhodnou anamnézu, spoustu negativních známek. Je to osobnost, která je disharmonická, která vyrůstá v proměnlivém prostředí, mimo jiné ve výchovném ústavu. Má za sebou kariéru toxikomana, byl na protialkoholním léčení. Je to osobnost celkově disharmonická, je to osobnost psychopatická, osobnost, která nerespektuje obvyklé normy právní, obvyklé principy etické. Tím si znalec vysvětluje i to, proč třeba ve vztahu k soudu nejedná tak, jak by jednala osobnost, která je standardní. K dotazu obhájce vysvětlil, že postupné výpovědi poškozeného se v detailech lišily, což považuje za vcelku přirozené a obvyklé u lidí, kteří mají paměť asi v takové kapacitě, jako ji má poškozený, tj. spíše slabší, navíc poškozený trvale užívá tlumivé léky. K dotazu státní zástupkyně, zda skutečnost, že následující den mu byla učiněna nabídka, ať to zkusí ještě jednou, mohla být poškozeným, vzhledem k jeho zkušenostem, chápána jako útok obdobného charakteru, jako byl ten z předchozího dne, znalec vysvětlil, že poškozený, vzhledem k jeho zkušenostem a struktuře osobnosti, i slovní nabídku nějakého podobného jednání by chápal jako něco nepříjemného, nelibého.

V přípravném řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a psychologie ohledně obžalovaného. Ze závěrů znalce psychiatra plyne, že obžalovaný netrpí ani v minulosti netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu ani přechodnou duševní poruchou. Je osobností s histrionskými a nezdrženlivými rysy, jeho intelekt není forenzně významně snížen. Nebylo prokázáno jeho menšinové sexuální zaměření či deviace. Není závislý na alkoholu či psychoaktivních látkách a není známo, že by se požití takových látek podílelo na vyšetřované události. Jeho rozpoznávací schopnosti i ovládací schopnosti byly plně zachovány. Je schopen chápat smysl trestního řízení, soudního jednání i smysl a účel případného trestu. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný. Bude-li jeho trestná činnost prokázána, jednalo se o náhražkové sexuální chování, které nebylo

vedeno afektem, zkratem či významným stresem. Nebyla prokázána jiná převládající orientace, než heterosexuální.

V hlavním líčení znalec vypovídal shodně a k dotazu přísedícího, zda je možné, že muž, který je heterosexuální, si náhražku našel v homosexualitě, vysvětlil, že na takovém jednání není nic vzácného. Je to celkem časté v podmínkách, kdy jsou muži izolováni od svého sexuálního objektu. Vymýšlejí náhražkové pohlavní ukájení, mezi které patří i homosexuální pohlavní styk.

Ze závěrů znalkyně z oboru psychologie plyne, že intelektová úroveň obžalovaného se pohybuje v průměru. Osobnost vykazuje rysy histrionské doplněné nezdrženlivostí a sníženou sensitivitou k druhým lidem. Obžalovaný se projevuje jako teatrální, dramatizující, vysoce plasticky navenek projevující labilní emoce, sebestředný, usilující o přednostní uspokojení vlastních zájmů a potřeb, tíhnoucí k dominanci a málo kritický k sobě samému. Jeho vztah k obecným konvencím a normám je volný. Byl schopen správně vnímat události i jejich sled, a pokud se k tomu rozhodne, je schopen je i správně reprodukovat. Pokud bude jeho vina prokázána, nejednalo se o zkratkové jednání, nýbrž o náhražkové uspokojení sexuálních potřeb. Obžalovaný byl plně schopen uvědomit si dosah a význam svého jednání. Není osobností s primárně zvýšenou agresivitou, ale je disponován k dosahování dominantního postavení vůči druhým a nárokování prioritního uspokojování svých potřeb. V takovém rámci může vystupovat i agresivně. Osobností struktura obžalovaného představuje dispozici k transformacím reality, k vědomému lhaní nebo neuvědomovanému posunu interpretace. Prognóza jeho resocializace je minimálně střední měrou ztížená.

V hlavním líčení znalkyně vypovídala shodně a k dotazu předsedy senátu upřesnila, že pokud hovořila o minimálně střední měrou ztížené prognóze resocializace obžalovaného, jedná se o nižší střed, blíže k prognóze resocializace ztížené. K dotazům obhájce uvedla, že do jejích závěrů se nepromítlo to, že obžalovaný pochází z jiné náboženské kultury. Náboženská orientace je záležitost vyšší charakterové sféry, to nemá vůbec co dělat s vlastnostmi, nemá to co dělat s morálkou. Nemá to příliš co dělat s tím, co popisovala. Je to spíše na úrovni světonázoru, je to vyšší patro charakterové struktury. To, že obžalovaný neovládal perfektně český jazyk, určitě byla komplikace pro volbu metodiky vyšetření. Tuto metodiku našla. Setkala se s tím, že obžalovaný někdy hůře hledal slova, někdy museli společně hledat správné slovo.

Obžalovaný zaslal policii žádost o zastavení jeho trestního stíhání ze dne 17.4.2011 a spolu s ní i čestné prohlášení, podle jehož obsahu poškozený [redacted] bere zpět trestní oznámení na obžalovaného, neboť se nezakládá na pravdě. Trestní oznámení podal proto, že se s obžalovaným pohádal a nic z toho, co uvedl do protokolu, není pravda. Považuje celou věc za zcela uzavřenou. Znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika, zkoumání ručního písma, byly podrobeny všechny tyto písemnosti, konkrétně dopisní obálka adresovaná Policii ČR, žádost obžalovaného o zastavení trestního stíhání ze dne 17.4.2011, čestné prohlášení poškozeného ze dne 14.4.2011, a podpis na tomto dokumentu. Ze závěrů znaleckého posudku je zřejmé, že obálku a žádost o zastavení trestního stíhání vyhotovil jeden pisatel, který jednoznačně nevyhotovil čestné prohlášení. Ani jeden z těchto dokumentů nevyhotovil poškozený [redacted]. Ten není ani autorem podpisu na čestném prohlášení, podpis je smyšlený padělek.

Ohledání místa činu bylo dle protokolu provedeno dne 11.5.2011. V průběhu tohoto úkonu byl popsán a na fotodokumentaci a pláncích zachycen vnitřní prostor cely č. 231 na

oddílu [redacted] Věznice [redacted], podle očekávání nebyly zjištěny žádné informace, které by se mohly přímo dotýkat projednávané věci. Téhož dne byla provedena prohlídka těla obžalovaného, při které bylo zjištěno, že v předkožce genitálu má implantovány celkem tři kameny. Průběh prohlídky byl zachycen na fotodokumentaci.

Z dalších listinných důkazů je nutno zmínit záznam zpracovaný svědkem [redacted], podle jehož obsahu nahlásil poškozený znásilnění ze strany obžalovaného dne 1.2.2011 ve 13.30 hodin v kanceláři svědka. Poté byl poškozený odveden k lékařskému vyšetření. Z lékařské zprávy o vyšetření poškozeného plyne, že toto bylo realizováno dne 1.2.2011 ve 14,09 hodin. Konečník poškozeného byl bez známek poranění.

K charakteristice obžalovaného zbývá uvést, že za dobu výkonu trestu byl několikrát kázeňsky trestán i odměněn, pracovně zařazen nebyl. Písemný i návštěvní kontakt udržoval se svojí rodinou. V minulosti byl jedenkrát soudně trestán, byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12.12.2008 sp. zn. 57T 16/2007, pro trestné činy znásilnění podle § 241 odst. 1,3 písm. b) trestního zákona, pohlavního zneužití podle § 242 odst. 1, 2 trestního zákona a ohrožení mravní výchovy mládeže podle § 217 odst. 1 písm. a) trestního zákona, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti roků se zařazením do věznice s ostrahou.

Poškozený byl podle opisu rejstříku trestů v minulosti mnohokrát soudně trestán, převážně pro majetkovou trestnou činnost spáchanou formou krádeží. Z hodnocení poškozeného zpracovaného věznicí plyne, že jeho chování i vystupování bylo po celou dobu výkonu trestu na požadované úrovni.

Soud znovu považuje za nutné předeslat, že si je plně vědom specifičnosti prostředí, kde se měl čin odehrát. To se samozřejmě odrazilo i v obsahu výpovědí obžalovaného a svědků. Plně odpovídá prostředí věznice, že obžalovaný a svědkové vypovídali vyhýbavě, pokud měli například uvést konkrétní jména osob, které se podílely na zprostředkování následného písemného kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným. V rozporu s atmosférou v uvedeném prostředí není dle názoru soudu ani to, že svědkové se informace dozvídali z druhé či další ruky, a byť se jednalo o informace strohé, vyvozovali si z nich svoje závěry. Tyto závěry byly závislé na množství a kvalitě vstupních informací i schopnosti svědků informace komplexně vyhodnotit. I proto jsou mezi výpověďmi jednotlivých svědků výrazné rozpory. Zřejmě ale nejen proto. Rozpory se totiž vyskytly i mezi výpověďmi svědků, kteří líčili událost, kterou sami měli prožít. Tím má soud na mysli výpovědi svědků [redacted], [redacted] a [redacted], kteří měli být společně v cele, či u cely, kterou obývali obžalovaný a poškozený, a měli, či neměli být přítomni u vyjádření obžalovaného k obvinění ze znásilnění, které vznesl vůči němu poškozený. Tyto rozpory nelze vysvětlit sníženou kvalitou vstupních informací, ale spíše kvalitou jejich zpracování svědky, danou jejich intelektovými možnostmi a strukturou osobností, a tím, že nelze vyloučit, že svědkové promísili informace přímo vnímané s těmi, které získali z jiných zdrojů, a se svými dojmy. Prostředí věznice plně odpovídá i přístup některých svědků, kteří raději neposkytli informace žádné. Koneckonců uvedenému prostředí odpovídá i obsah výpovědi svědka [redacted], který, ač není z řad odsouzených, vypovídal značně obezřetně a nebyl ochoten uvést informace, které neměl zjištěné z hodnověrných zdrojů.

Jak je zřejmé z citací obsahu výpovědí svědků, kteří byli vůbec ochotni alespoň nějaké informace poskytnout, uvedených výše, tyto výpovědi se navzájem výrazně liší. Rozdíly nejsou jen v obsahu samotných výpovědí, ale i v náhledu svědků na obžalovaného a poškozeného. V podstatě se ale svědkové shodují v tom, že obžalovaný byl spíše nenápadný a

bezkonfliktní, neměl ve věznici žádné bližší přátele. Valná většina svědků, kteří se vyjádřili k osobě poškozeného, naproti tomu uvedla, že se více stýkal se skupinou odsouzených s homosexuální orientací. Ač se poškozený domníval, že nikdo z jeho aktuálních spoluodsouzených na oddíle nevěděl, že je bisexuál, a že v minulosti natáčel homosexuální porno, mnozí svědkové tuto informaci nepochybně měli, dokonce za její zdroj označili samotného poškozeného. Byli to svědkové [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], tedy svědkové, kteří s věcí neměli přímo nic společného a neměli by důvod si takovou informaci vymyslet. Tito svědkové, ale i mnozí další, vlastně prakticky všichni vyslechnutí spoluvězni, byť neuvedli žádné konkrétní příklady, se shodli i v tom, že poškozenému nevěřili a že se setkali s tím, že lhal. Ostatně již to, že poškozený tvrdil, že o své sexuální orientaci ve výkonu trestu nikoho neinformoval, je nutno, s ohledem na obsah výpovědí uvedených svědků označit za lež. Věrohodnost, či spíše dle názoru soudu nevěrohodnost, výpovědi poškozeného je samozřejmě nutno hodnotit i v kontextu s výpověďmi dalších svědků. Konkrétně je možno jmenovat svědky [redacted], [redacted], především jejich doplněné výpovědi z hlavního líčení, podle kterých jim poškozený přiznal, že si znásilnění ze strany obžalovaného vymyslel. Věrohodnost tvrzení poškozeného vyvracejí také výpovědi dalších svědků. Konkrétně jde o jeho tvrzení, že ve výkonu trestu neměl s nikým homosexuální styky. Toto tvrzení vyvrací ve svých výpovědích svědkové [redacted] a [redacted]. Nic na tom nemůže změnit, že další svědkové, kteří byli také informováni o sexuální orientaci poškozeného, podle svých výpovědí neměli konkrétní informaci o tom, že by poškozený měl ve výkonu trestu nějakého partnera, se kterým by se stýkal. Proti všem uvedeným výpovědím stojí výpověď svědka [redacted], který obecně potvrdil výpověď poškozeného. Jenže tento svědek na druhou stranu, jako jeden z mála uvedl, že neměl ponětí o sexuální orientaci poškozeného. To zní nevěrohodně za situace, kdy podle jiných svědeckých výpovědí se právě v okolí svědka [redacted], kterého všichni spoluvězni jednoznačně považovali za homosexuála, pohybovali další spoluvězni stejné sexuální orientace, i poškozený. Věrohodnost výpovědi svědka [redacted] samozřejmě nijak nezvýšilo, když v hlavním líčení využil svého práva a po poučení podle § 100 trestního řádu odmítl vypovídat. Tolik k hodnocení svědecké výpovědi poškozeného v kontextu s výpověďmi dalších slyšených svědků.

Za jednoznačně pravdomluvného ale neoznačil poškozeného ani znalec [redacted], byť jeden z jeho závěrů zněl, že nezjistil relevantní faktory, které by věrohodnost poškozeného snižovaly. Připustil ale, že vzhledem k velmi problematické osobnostní struktuře poškozeného by tento byl schopen lhát, dokonce by se jeho lhavost dala předpokládat. Znalec také připustil, že by poškozený byl i schopen lživě obvinit obžalovaného, aby se ho zbavil a získal jiného spolubydlícího, ovšem za předpokladu nějakého předchozího konfliktu, o kterém se poškozený nezmínil. Ani po výslechu poškozeného v hlavním líčení se závěry znalce psychologa nezměnily. Nadále považoval výpověď poškozeného z psychologického hlediska za konzistentní a vysvětlil ze svého odborného hlediska i možnou příčinu vzniku určitých rozporů v postupných výpovědích poškozeného. K tomu však musí soud dodat, že úkolem znalce ani nemůže být hodnocení výpovědi poškozeného v kontextu s dalšími důkazy, takové hodnocení náleží jedině soudu. Znalec se proto správně soustředil na vyjádření svých odborných názorů, které plynou z výsledků jím provedených vyšetření. Soud však naopak musí věrohodnost tvrzení poškozeného hodnotit i v porovnání s komplexem dalších provedených důkazů. Zčásti tak učinil v předchozím odstavci, této problematice se ale bude věnovat i v další části odůvodnění rozsudku. Má přitom na zřeteli, že věrohodnost tvrzení poškozeného je stěžejním problémem, neboť výpověď poškozeného je jediným přímým důkazem proti obžalovanému, přičemž obžalovaný spáchání činu popřel a nikdo další přítomen nebyl.

Kromě aspektů již uvedených v předchozích dvou odstavcích, soud považuje za důležité upozornit na četné rozpory v postupných výpovědích poškozeného. Především nelze přehlédnout to, že až v pozdější výpovědi se zmínil o údajném dalším, byť méně intenzivním, útoku obžalovaného. Jeho vysvětlení, že původně nechtěl zdržovat, když se vlastně nic nestalo, nemůže obstát. Především tím poškozený nevysvětlil, proč se tedy rozhodl „zdržovat“ později. S jistotou lze tvrdit, že v některé ze svých výpovědí si nepočínal v souladu s povinnostmi svědka, neboť buď v první výpovědi podstatnou okolnost zamlčel, nebo v druhé výpovědi lhal. Ani v hlavním líčení, ke kterému se podařilo po značných peripetiích poškozeného předvést z výkonu trestu, poškozený tento rozpor nedokázal uspokojivě vysvětlit, pouze uvedl, že si pro časový odstup nevzpomíná.

Provedeným dokazováním se ani nepodařilo jednoznačně zjistit, kdy se útok obžalovaného, který je předmětem obžaloby, měl odehrát, a jaká doba uplynula do jeho oznámení. Nebylo dokonce ani jednoznačně zjištěno, kdo vlastně událost oznámil orgánům vězeňské služby. Podle některých svědeckých výpovědí mohly mezi údajnou událostí a jejím oznámením uplynout až čtyři dny, tedy tři noci, které poškozený strávil s obžalovaným o samotě na společné cele. Jednoznačné je, že oficiálně poškozený událost oznámil poté, co byl vyzván, aby se dostavil do kanceláře vychovatele, dne 1.2.2011 (pondělí) ve 13.30 hodin. Poté byl poškozený odveden k lékařskému vyšetření, přičemž podle lékařské zprávy bylo vyšetření realizováno dne 1.2.2011 ve 14,09 hodin a konečník poškozeného byl bez jakýchkoli známek poranění. I zde spatřuje soud velkou nelogičnost v přístupu poškozeného, který na jedné straně měl některým spoluodsouzeným deklarovat strach z obžalovaného, na druhé straně s ním zřejmě setrvával o samotě na cele ještě několik nocí. Upřesnit datum, kdy měl být čin spáchán, se zřejmě již nemůže podařit, neboť ani sám poškozený při opakované výpovědi v přípravném řízení nebyl schopen zařadit událost dokonce ani do správného měsíce. Po výslechu poškozeného v hlavním líčení se v tomto ohledu situace nezměnila.

Věrohodnost výpovědi poškozeného je samozřejmě nutno hodnotit i s přihlédnutím k přístupu poškozeného, který při své opakované výpovědi v přípravném řízení zřetelně dával najevo neochotu vypovídat a odmítl se vyjádřit k některým skutečnostem, na které se ho tázal obhájce obžalovaného. To samozřejmě přispělo k tomu, že nebyly odstraňovány rozpory v jeho postupných výpovědích. Nebylo tak možno ani vysvětlit pro soud naprosto nepochopitelnou situaci, totiž proč by poškozený, pokud by se cítil ohrožen obžalovaným, nepoužil bezpečnostní hlásič, kterým je cela vybavena. Přístup poškozeného vyvrcholil tím, že při propuštění z výkonu trestu uvedl adresu, na které se bude zdržovat, ale na této adrese se evidentně nezdržoval. Ač si musí být vědom, že vyvolal trestní stíhání obžalovaného pro závažný trestný čin, a že toto trestní stíhání nadále probíhá, aktuální místo svého pobytu orgánům činným v trestním řízení neoznámil. Dokonce se jeho pobyt nepodařilo ani vypátrat policejním šetřením. Výslech poškozeného v hlavním líčení se podařilo realizovat až poté, co byl policií dodán do dalšího výkonu trestu odnětí svobody. I na úvod výslechu před soudem se pokusil zbavit své povinnosti svědčit žádostí o přečtení jeho předchozích výpovědí. Takto si počínal přesto, že v jedné ze svých výpovědí z přípravného řízení deklaroval svůj enormní zájem na tom, aby pravda vyšla najevo. Jeho vysvětlení, že k soudu se nedostavoval proto, že mu bylo obžalovaným vyhrožováno, které poškozený poprvé použil až při výslechu v hlavním líčení, soud nemůže akceptovat. Dle názoru soudu se jedná o další z řady lží poškozeného, který jen rychle zareagoval na otázku předsedy senátu. Naznačené výhrůžky by se totiž musely odehrát ještě v době, kdy byl obžalovaný prokazatelně ve výkonu trestu odnětí svobody. Není ovšem jasné, jak, když naopak poškozený již v době konání prvního hlavního líčení ve výkonu trestu nebyl a též v předchozí době byl umístěn odděleně od obžalovaného.

Ostatně je otázkou, proč právě v době, kdy poškozený byl na svobodě a mohl se dostavit k hlavnímu líčení sám, zatímco obžalovaný byl ještě ve výkonu trestu a byl tedy pod stálým dozorem, a to i při hlavním líčení, by se měl poškozený obžalovaného obávat. Naprosto bizarně působí tvrzení poškozeného, že jeho obavy plynuly i z toho, že obžalovaný věděl, kde poškozený bydlí. V tom případě by obžalovaný byl jedním z mála lidí, který by skutečné místo pobytu poškozeného znal. To se totiž opakovaně nepodařilo zjistit ani policejním orgánům, které v tom směru podnikaly šetření.

Výpověď poškozeného v hlavním líčení byla poměrně stručná, připustil, že již v době, kdy podával druhou výpověď v přípravném řízení, si některé věci nepamatoval, a všechny údaje si nepamatuje ani nyní. Přes tuto stručnost ale jeho výpověď vykázala jeden zásadní rozpor oproti oběma výpovědím z přípravného řízení. Jde o rozpor v tom, zda poškozený při útoku obžalovaného mlčel, jak uvedl v hlavním líčení, nebo nahlas křičel, jak tvrdil v přípravném řízení. Soud se pokusil tento rozpor odstranit, ale dostalo se mu pouze odpovědi, že se poškozený v hlavním líčení spletl. Další rozpory, zejména mezi oběma výpověďmi z přípravného řízení, se soud již nesnažil vyjasňovat vzhledem k tvrzení poškozeného, že vše si rozhodně nepamatuje.

Může se zdát, že soud věnoval přehnanou pozornost jen okolnostem, které znevěrohodňují poškozeného, a nezabývá se dalšími důkazy. Samozřejmě nelze přehlédnout závěry znalkyně z oboru psychologie ohledně obžalovaného, zejména jeho osobnostní strukturu, která nesvědčí o tom, že by byl osobou plně věrohodnou a spolehlivou. Soud si je vědom i toho, že obžalovaný byl odsouzen za sexuální delikt, ovšem vůči osobě druhého pohlaví. V této souvislosti je třeba zmínit i závěr znalce psychiatra, že obžalovaný je heterosexuálně zaměřen. Přesto znalec nepovažuje případné homosexuální jednání jinak heterosexuálně zaměřeného jedince v prostředí dlouhodobého výkonu trestu odnětí svobody za nic výjimečného, nýbrž za poměrně obvyklé náhražkové uspokojení sexuálních potřeb. To jsou ale závěry obecné, které by spíše vysvětlovaly případné jednání obžalovaného, pokud by toto bylo prokázáno jinými hodnověrnými důkazy.

Také je třeba zmínit skutečnost, že obžalovaný má prokazatelně implantovány tzv. šatony na penisu, což potvrzuje údaj uváděný poškozeným. Ovšem samo o sobě to nepotvrzuje pravdivost celé výpovědi poškozeného, neboť nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že poškozený si toho mohl všimnout během doby, kdy se obžalovaný na cele myl u umyvadla. I kdyby se poškozený cíleně na obžalovaného nedíval, nelze vyloučit, že si této zvláštnosti mohl všimnout při společném pobytu na cele, tedy v prostoru několika metrů krychlových, kde se samozřejmě odsouzení nejen myjí, ale i převlékají. Tím spíše, že poškozený připustil své bisexuální sklony.

Pozornost je také třeba věnovat písemnosti, kterou zaslal obžalovaný orgánům činným v trestním řízení, jejímž obsahem je zpětvzetí obvinění vzneseného poškozeným vůči obžalovanému. Jednoznačně bylo prokázáno, že prohlášení nepsal ani nepodepsal poškozený. Autora dokumentu se zjistit nepodařilo, svědek [redacted] jen připustil, že napsal pro obžalovaného průvodní dopis k této listině, a že se v dřívější době podílel na zprostředkování kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným. Popřel ale, že by zmíněnou listinu od poškozeného vyzískal a že by měl něco společného s jejím předáním obžalovanému. Zbývá jen konstatovat, že nebylo vyvráceno ani tvrzení obžalovaného, že listinu sám nenapsal, s ohledem na jeho schopnost psát v českém jazyce se tato obhajoba jeví jako pravděpodobná. Nebylo tak ani vyvráceno, že se obžalovaný mohl domnívat, že autorem prohlášení je poškozený. Ostatně jinak by bylo z jeho strany velmi naivní předložit orgánům činným

v trestním řízení listinu, o které by věděl, že poškozený může její autorství popřít. Je otázkou, proč vůbec obžalovaný, když trvá na své nevině, potřeboval takovou listinu. Nelze ale vyvrátit tvrzení obžalovaného, že iniciativní v tomto směru byli spoluodsouzení, kteří o situaci obžalovaného věděli, mohli jednat i se zištnými úmysly, a uvést obžalovaného v omyl.

K tomu, aby mohl soud uznat vinu, musí být provedenými důkazy vina obžalovaného jednoznačně a bez důvodných pochybností prokázána. Krajský soud je přesvědčen, že není nutné, aby byla jednoznačně a bez pochybností prokázána nevina obžalovaného. Takový přístup by odporoval zásadě trestního řízení, podle které v případě skutkových pochybností je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Pokud jsou tedy dány důvodné pochybnosti, musí být obžalovaný obžaloby zproštěn. V tomto konkrétním případě je důkazní situace taková, že proti sobě stojí tvrzení obžalovaného proti tvrzení poškozeného. Všechny ostatní důkazy jsou jen nepřímé a do určité míry podporují jednotlivé verze, především ale verzi obžalovaného, jak bylo podrobně rozebráno výše. Jakkoli může soud pochybovat o osobnostní struktuře a pravdomluvnosti obžalovaného, zcela jednoznačně, i po výslechu poškozeného v hlavním líčení, musí vyjádřit své zásadní pochybnosti o pravdomluvnosti a osobnostní struktuře poškozeného. Na základě výše uvedeného rozboru provedených důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, při hodnocení důkazů podle svého vnitřního přesvědčení, proto soud dospěl znovu k závěru, že vina obžalovaného nebyla jednoznačně a bez pochybností prokázána a rozhodl, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 29. ledna 2014

JUDr. Milan Štejr, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kateřina Votípková